AT NEEDER TO A TOP THE THE TOP TO A SHEET THE THE TOP TO

1729 25. Nov. 1895: 1. Beh. af Lovf. om Arbejdstid.

1730

madiately managerial purply though Englands Industri. Det er altsaa rigtigt | dan Lovgivning. Den kan dog i allerbedste not, at der har været en Majoritet, idet efter en voldsom Ordfamp 183 stemte for og 175 stemte imod. Det vil altsaa sige, at af 358 Fagspreninger, som vare repræsenterede paa Trabe Univn's Kongressen 1890 i Liverpool, stemte 183 for de 8 Timer og 175 imod, men der blev nedlagt Protest fra de 175, det var nemlig for en stor Del de delegerede i Textilindustrien, og de fordrede, at det stulde undersøges, hvor mange Wed-lemmer der fandtes i de 175 Föreninger, som havde stemt mod, og hvor mange i de 183, som havde stemt for; idet de holdt sig overtydede om, at der var langt flere i deres 175 Foreninger end i de andres 183. Imidlertid der er altsaa en Udtalelse til Fordel for de 8 Timer t England, men der er jo fun Udtalelser mod de 8 Timer for Regeringens og Parlamentets Bedtommende, og der er itte den sjerneste Ubsigt til, at det engelste Parlament stulde ville blande sig i voksne mandlige Arbeideres Arbeidstid Jeg tror, at det er 7—8 Gange, at Parlamentet højtibelig har erflæret ingen Sinde at ville gøre dette, og der er ingen Anledning til at tro, at der i den Henjeende stulde foregaa nogen Forandring; imidlertid kan jeg natureligvis ikke dære ikker derpaa, kun er det min ganfte bestemte Overbevisning. Saa figes der, at man i Udlandet har lignende Lovgivning og har gode Resultater deras. Ja, man har jo en lignende Lovgivning, sor saa vidt man derved forstaar en Lovgivning, som fastsætter en Makstimumsarbejdstid ogsaa for Mænd. Man har saadan Lovgivning i to Lande, men det er rigtianok en Lovgivning af ganfte anden Bestaffenhed end benne thi det er en Lovgivning, som forhindrer, at Arbejdernes Sundhed sættes til, det er en Lov, som forbyder, at der maa være en længere Arbejdsdag end 13—tretten—Timer. Det er det 11 Timers-Arbeide, som i Svejts og Osterrig er fastsat. Wed 2 Timers Pause bliver det 13 Timer. For Sveits Bedfommende er der gjort den Indrømmelse, at der om Lørdagen tun maa arbejdes 10 Timer. Bi saa da 55 ugentlige Timer i Svejts og 56 i Osterrig. Men hvis vi spørge danste Arbejdere: Duste I en saadan Lovgivning som den, de have i Svejts og Osterrig — og det er jo denne Lovgivning, de henvise +, ville de bede sig fritagne for en saa-

Tilfælde fun føre til, at Arbejdsgiverne kom til at tænte, om det iffe vilde være godt, hvis man søgte at jaa Arbejdstiden op fra 10 til 11 Timer. Disse to Lovgivninger indeholde ogsaa en meget udstrakt Bemyndigelse til at se bort fra denne Maximumsarbeidstid. Den svejtsiste Lov tillader i § 11 Overarbejde i de mangfoldige Tilfælde i Industrilivet — striver en Forsalter — ved Brud påa Mastine, ved Reparationer og Forandringer i Lotaler eller ved Inventarium, ved Mangel af Vand og særlig ved rigelige Ordrer, ved Udiættelfer, fom vilde være farlige for Levering, ved Indflydelfer af Aarstid og af Mode. Jeg ved iffe, hvad de Herrer spnes? Saaledes har man altsaa isselve Loven Lov til at tilfibesætte Arbejdsbegrænsningen, og man gør det ogsaa i et saabant Maal, at man alene fra een Inspettor i et Aar finder over 1000 Dispensationer foruden alle dem, der flet itte ere blevne givne, fordi de itte ere blevne søgte. En saadan Lovgivning tan man iffe paaberaabe sig, og det er dog i et Land som Svests, hvor der er 103,000 Kagforeningsarbeidere blandt Fabrifarbes derne, af hvilke der i alt kun er 160,000. Den overvejende Del er altsaa i Fagforeningerne; ifte desto mindre er deres Matsimums: arbejdsdag, som kun angaar Fabrikarbejdere, saa besteden, ja illusvist. Nej, saa stulde de Herrer lægge Mærte til, hvorledes man har baaret sig ab i Kantonet St. Gallen i Svejts, hvor jeg selv har boet, og hvor 98 pCt. af alle svejtsiste Broderiarbejdere bo. Der er man to Sange, den ene Sang fra 1ste Januar til 1ste April 1889 og den anden Gang i de samme Maaneder i 1891, bleven enig om, at man iffe vilde arbejde mere end 5 Dage i Ugen. Det bleve de handlende, Mæglere og Fabrikanterne lige ned til de Arbejdere, der iffe have mere end en Broderivæv, som de sade med hjemme, enige om. Og det blev suldt ub overholdt. Wedens saaledes den svejtsiske Fabriflov, Jaa moderat og udvidelig fom den virkelig er, ikke blev overholdt, saa blev denne Overeuskomst i fælles Interesse mellem handlende og Arbejdsgivere og Arbeidere fuldt ud overholdt; thi det for= stode Arbejderne, at, naar de stulle have Prisen paa St. Gallens Broderier, maatte